

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

09 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Taraclia din 14 decembrie 2013, declarat de inculpatul

Colari Stepan Ivan, născut la 18 octombrie 1974 în or. Taraclia, locuitor al s. Gura Galbenă, r-nul Cimișlia, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat:

1) prin sentința Judecătoriei Călărași din 19 martie 2010, în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 2 ani închisoare.

<i>în instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare a cauzei</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>27 noiembrie – 14 decembrie 2013,</i>
	<i>09 septembrie – 09 decembrie 2015.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Taraclia din 14 decembrie 2013, Colari Stepan a fost condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal la 1 an și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de deservirea valorilor materiale pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând cu 14 decembrie 2013.

De la Colari Stepan s-a încasat în beneficiul părții vătămate Lemnari Maria prejudiciul material de 100 dolari SUA.

2. Instanța de fond a constatat că la 01 iunie 2006, Colari Stepan, fiind vecinul lui Lemnari M., cu scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, abuzând de încrederea ei, care i-a cerut să schimbe 20 dolari SUA în lei moldovenești, a luat de la Lemnari M. o bancnotă de 100 dolari SUA, ce la acel moment constituia 1283 lei și a dispărut, cauzând părții vătămate o daună considerabilă.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vina, aceasta fiind dovedită și prin probele administrate, și a încadrat acțiunile lui în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, ca escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei instanța a ținut cont că inculpatul a recunoscut vina, este caracterizat satisfăcător, a comis o infracțiune mai puțin gravă, anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare, prezintă pericol pentru societate, concluzionând că corectarea lui este posibilă numai prin izolare de societate.

3. La 13 iulie 2015, inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

Recurentul a invocat că nu a sustras bani de la partea vătămată.

4. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 400 alin. (1) Cod de procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă nonprivativă de libertate.

Potrivit art. 420 alin. (1) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de curțile de apel ca instanțe de apel.

Însă, în corespundere cu art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală, nu pot fi atacate cu recurs ordinar sentințele în privința cărora inculpatul nu a folosit calea apelului, dacă legea prevede această cale de atac.

În această consecutivitate, se reține că inculpatul a atacat cu recurs ordinar sentința instanței de fond, dar nu a utilizat în prealabil calea de atac – apelul, în situația în care legea prevede această cale de atac (*pct. 1-3 din decizie*).

Rezultă că recursul ordinar nu are suport legal, adică este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul ordinar este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

5. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Colari Stepan Ivan împotriva sentinței Judecătoriei Taraclia din 14 decembrie 2013, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 30 decembrie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco